धत्त वसवो वसूनि स्वाहा ॥१०॥ यां२॥ऽआवहः । उशतो देव देवांस्तान्प्रेरय स्वेऽअग्ने सधस्थऽइत्यग्निं वाऽआहामून्देवानावहामून्देवानावहेति तमेवैतदाह यान्देवानावाहीस्तान्गमय यत्र-यत्रैषां चरणं तदन्विति जन्निवाᳬसः पपिवाᳬसश्च विश्वऽइति जन्निवाᳬसो हि पशुं पुरोडाशं भवन्ति पपिवाᳬस इति पपिवाᳬसो हि सोमᳬ राजानं भवन्ति तस्मादाह जन्निवाᳬसः पपिवाᳬसश्च विश्वेऽसुं घर्मᳬ स्वरातिष्ठतानु स्वाहेति तद्वेव देवता व्यवसृजति ॥११॥ वयᳬ हि त्वा । प्रयति यज्ञेऽअस्मिन्नग्ने होतारमवृणीमहीह । ऋधगया ऋधगुताशमिष्ठाः प्रजानन्यज्ञमुपयाहि विद्वान्त्स्वाहेत्यग्निमेवैतया विमुञ्चत्यग्निं व्यवसृजति ॥१२॥ देवा गातुविद इति । गातुविदो हि देवा गातुं विद्वेति यज्ञं विद्वेत्येवैतदाह गातुमितेति तदेतेन यथायथं व्यवसृजति मनसस्पतऽइमं देव यज्ञᳬ स्वाहा वाते धा इत्ययं वै यज्ञो योऽयं पवते तदिमं यज्ञᳬ सम्भृत्यैतस्मिन्यज्ञे प्रतिष्ठापयति यज्ञेन यज्ञᳬ संदधाति तस्मादाह स्वाहा वाते धा इति ॥१३॥ यज्ञ यज्ञं गच्छ । यज्ञपतिं गच्छ स्वां योनिं गच्छ स्वाहेति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्यज्ञᳬ सन्तᳬ स्वायां योनौ प्रतिष्ठापयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सर्ववीरस्तं जुषस्व स्वाहेति तत्प्रतिष्ठितमेवैतद्यज्ञᳬ सन्तᳬ सहसूक्तवाकᳬ सर्ववीरं यजमानेऽन्ततः प्रतिष्ठापयति ॥१४॥ ब्राह्मणम् ॥ ६ [४. ४.] ॥ ॥तृतीयः प्रपाठकः॥ कण्डिकासंख्या १२२॥॥

स वाऽअवभृथमभ्यवैति । तद्यदवभृथमभ्यवैति यो वाऽअस्य रसोऽभूदाहुतिभ्यो वाऽअस्य तमजीजनदथैतच्छरीरं तस्मिन्न रसोऽस्ति तन्न परास्यं तदपोऽभ्यवहरन्ति रसो वाऽआपस्तदस्मिन्नेतᳬ रसं दधाति तदेनमेतेन रसेन संगमयति तदेनमतो जनयति स एनं जात एव सन्जनयति तद्यदपोऽभ्यवहरन्ति तस्मादवभृथः ॥१॥ अथ समिष्टयजूᳬषि जुहोति । समिष्टयजूᳬषि ह्येवान्तो यज्ञस्य स कृत्वैव समिष्टयजूᳬषि यदेतमभितो भवति तेन चावालमुपसमायन्ति स कृष्णविषा-